

Sygn. akt I CSK 463/14

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa S. J.

przeciwko M. [...] S.A., poprzednio: A. [...] S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 stycznia 2015 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w W.

z dnia 8 stycznia 2014 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 1200 (tysiąc dwieście) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 8 stycznia 2014 r., w którym oddalono jej apelację. Apelację tę wniosła od wyroku Sądu Rejonowego z dnia 25 stycznia 2013 r., w którym oddalono jej powództwo obejmujące wypłatę odszkodowania ubezpieczeniowego w związku z wydarzeniem z dnia 1 sierpnia 2001 r.

W skardze podnoszono zarzuty naruszenia art. 385¹ k.c., art. 217 k.p.c., 233 k.p.c. w zw. z art. 232 k.p.c. i w zw. z art. 378 § 1 k.p.c., art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 378 § 2 k.p.c.

Motywuując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, skarżąca stwierdziła, że w rozpoznawanej sprawie o wypłatę świadczenia ubezpieczeniowego występuje istotne zagadnienie prawne, potrzeba wykładni art. 385¹ k.c., a ponadto skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Analizując treść uzasadnień wyroków obu Sądów meriti, treść skargi kasacyjnej i zawartej w niej prawnej motywacji wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz treść odpowiedzi na skargę (k. 1037), Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie – wbrew stanowisku skarżącej – nie wystąpiły przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania, przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. W świetle dokonanych w sprawie ustaleń faktycznych Sądu meriti stwierdziły przekonywająco to, że bezpośrednią i sprawczą przyczyną obrażeń nie było jednak zdarzenie z dnia 1 sierpnia 2001 r.. Wskazywana przez powódkę klauzula (zawarta w tzw. umowie dodatkowej – „Asekuracja”+) trafnie nie została uznana za niedozwoloną w świetle art. 385¹ § 1 k.c., a ponadto nie stanowiła ona prawnej podstawy rozstrzygnięcia w danej sprawie. Nie było zatem możliwe tworzenie, z powołaniem się na tę klauzulę, odpowiednich przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁸ § 1 pkt 1 i § 4 k.p.c.). W tej sytuacji należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c. i §§ 6, 13 rozporządzenia MS w sprawie opłat za czynności adwokackie (...) (Dz.U nr 163, poz. 1348 ze zm.).

